

KOLEGAMENTO CH – 2. mája 2020

(2525M, čas: 1.53min.; preklad, dabing: Zora Kuchárska)

Týždeň za zjednotený svet „#Čas pre mier“

1. ÚVOD A TIME-OUT ZA MIER

Hudba a titulky:

- Špeciálne vydanie kolegamenta "ČAS PRE MIER" - 2. mája 2020
- Týždeň za zjednotený svet – celosvetový maratón – za Mier – Spravodlivosť - Bratstvo
- Solidarita v prvej línii - EQUADOR – BRASILE – FILIPPINE – INDIA
- Kultúra jednoty – hudba a svedectvá
- Ľudské práva a spravodlivosť pre všetkých - USA – Dem. rep. Kongo – Sýria – Taliansko
- Príbehy z celého sveta, ktoré vyzývajú budovať mier pre všetkých, teraz a spoločne.

Paolo Balduzzi: Vítam vás na dnešnom špeciálnom kolegamente, ktorým sa v určitom zmysle začína Týždeň za zjednotený svet 2020.

Dobrý deň, dobré popoludnie, dobrý večer všetkým! Volám sa Paolo, som žurnalista a pracujem v Talianskej televízii.

Mnohí z vás vedia, že TZS by sa mal začať z Kórei, ale ako vidíte, začína odtiaľ, z kuchyne jedného bytu v Ríme. Preto, čo budeme dnes robiť?

Dnes urobíme skutočný maratón po celom svete a to trochu preto, že dnešné vysielanie bude dlhšie, lebo sa chceme pozrieť, ako sa vo svete žije v tejto dramatickej situácii, pretože úsilie o žitie bratstva sa nikdy nezastavilo. Hovorím rýchlo, aby som neplytval časom, preto poďme hneď do Kórei. Ciao Liz!!!

Liz: Zdravím vás všetkých z Kórei, volám sa Liz. My Kórejčania nemôžeme chybať, aj tu Covid zmenil náš život, ale neumenšil našu chuť konať, ani húževnatosť nášho národa. Všetkých pozdravujem a odovzdávam štafetu Lýdii!

Lydia: Ciao! Pozdravujem vás v jazyku Maori (...) z Nového Zélandu. Tu je krátko po polnoci, takže ako prví otvárame Týždeň za zjednotený svet 2020. Pokračuj, Ezequiel!

Ezequiel: Ok, ahojte všetci z Texasu! Mám 15 rokov a študujem na strednej škole, ale teraz kvôli koronavírus sme aj my doma, takže študujeme z domu. Ahoj Anita Martinez!

Anita: Hola a todos! Ja som Anita a som v Córdobe v Argentíne, som žurnalistka, porozprávala vám niečo, ako žijeme tu, v Latinskej Amerike. Odovzdávam slovo ďalšiemu Argentínčanovi v Taliansku, Fac do!

Fac do: Ciao, zdravím vás všetkých z Loppiana, blízko Florencie. Som Fac do a v tejto citadele si robím skúsenosť opravdivého iverzálneho bratstva, ktoré ťa otvorí celému svetu! Teraz ty, Conleth!

Conleth: Ja som Conleth zo Severného Írska, som advokát, chcem sa špecializovať na riešenie konfliktov, preto som teraz jeden rok v Ríme a pracujem ako dobrovoľník pre ited World Project! Bonjour Arnaud!

Arnaud: Ahojte! Pozdravujem vás z mojej nádhernej krajiny z Bur dy. Ani na africkom kontinente nechýbajú krásne príbehy mnohých, ktorí pracujú pre zjednotenejší svet. O chvíľu vám ich porozprávame, ale najprv zdravíme Laxman!

Laxman: Ciao! Ja som Laxman z Nepálu. Som letový asistent, ani ja nepracujem; som aj choreografom. Hovorím k vám z Kataru, kde žijem. Teším sa na dnešné stretnutie! Víтам aj Pascal!

Pascal: Ciao a tutti! Pozdravujem vás z Bejrútu! Libanon dnes nemohol chýbať na tomto celosvetovom stretnutí. Budeme sa o chvíľu počuť, zatiaľ zdravím Gloriu!

Gloria: Tu som, ahojte, som Gloria z Hongkongu, aj tu sa mnohí sa snažia budovať lepší svet. Ale teraz odovzdávam slov Aline do Brazílie!

Aline: Ahoj! Som Aline a zdravím zo San Paolo! Som televízna režisérka, som vydatá a mama dvoch detí. Som šťastná z tohto nášho spoločného maratónu!

Time-Out

Aline: Názov *Týždňa za zjednotený svet* je „Čas pre mier“. Ale dá sa žiť pre mier aj v týchto podmienkach Koronavírusu? Čomu nás učí táto skúsenosť? Objavme to dnes za pomoci mnohých a mnohých!

Paolo Balduzzi: Skvele! Je krátko po poludní, je to hodina, v ktorej prakticky už 30 rokov sa mnoho ľudí zastaví, nechá svoju prácu, nech by išlo o čokoľvek a chvíľku sa

pomodlia za mier, alebo sa nad ním na chvíľu zamyslia. Aj dnes by sme preto začali Time-Outom, urobme ho spoločne a potom začneme!

Gen 3: Na to si nemôžeme zvyknúť! / Nemôžeme byť ľahostajní! / Musíme niečo urobiť!

Gen 3: Musíme sa zastaviť!

Varie voci (a turno): Stop! Stop! Stop!

Gen 3: Všetci si o 12-tej urobme Time-Out. Nechajme si minútu na modlitbu za mier alebo a zamyslime sa, ako vytvárame pokoj a mier tam kde sme.

Gen 3: My sme Gen 3 z Houstona a každý deň o 12 sa zastavíme a urobíme si "Time for peace/Chvíľu pre mier" s ďalšími z inými z iných štátov a krajín.

Gen 3: Urobme to teraz spolu. (chvíľa ticha) To je urgentne potrebné! Teraz je rad na tebe. Urob si každý deň Time-out a dožaduj sa mieru.

Mozaika (umelecké vystúpenie – Španielsko)

Conleth: Ďakujeme skupine Mosaico, ktorá sa zrodila v 2017 po jednom turné skupiny Gen Rosso. Zaspievali nám pieseň „Jeden druhému“.

250 Filmárov

250 filmárov sa stretlo, aby vyrozprávali príbeh o globálnej pandémie. Vypočujme si to.

Áno, cítime strach.
 Áno, sme izolovaní.
 Áno, bezhlavo sa robia zásoby.
 Áno, je tu choroba.
 Áno, dokonca aj smrť.
 Ale,
 hovoria, že v meste Wuhan po rokoch hluku,
 teraz počuť spev vtákov.
 Hovoria, že jedno celé mesto
 v západnom Írsku,
 bezplatne varí a prináša jedlo tým,
 čo nemôžu vychádzať z domu.
 Na celom svete si ľudia zvykajú
 na novú skutočnosť.

Akí sme skutočne veľkorysí.
 A ako málo máme
 veci pod kontrolou.
 A to, čo sa skutočne oplatí
 je milovať.
 Modlíme sa a uvedomujeme si,
 že áno, ešte máme strach.
 Ale nenávisť tu nemá miesto.

Áno, sme izolovaní.
 Ale samota tu nemá miesto.
 Áno, ešte bezhlavo kupujeme.
 Ale nie zo zlomyseľnosti.
 Áno, ešte tu je choroba.
 Ale choroba ducha tu nemá miesto.
 Áno, naďalej je tu aj smrť.
 Ale láska môže vždy rozkvitať.
 Zvoľ si sám, ako chceš teraz žiť.
 Dnes. Dýchaj.
 Počúvaj, okrem chaosu vnútri,
 ktorý si si v strachu vytvoril.
 Vtáky sa vrátili a spievajú.
 Nebo je jasnejšie,
 prichádza jar.
 A aj nás preniká láska.
 Otvor okná svojej duše.
 A hoci sú námestia prázdne
 a nikoho sa nemôžeš dotknúť,
 Spievaj.¹

2. CHIARA LUBICHOVÁO MIERI (Paríž 17. decembra 1996 – Cena ESCO)

[...] Prítomnosť a starostlivosť Boha o všetkých, pozýva každého stať sa jeho synom a odplatiť Otcovu lásku každodenným aktualizovaním osobitného plánu lásky, ktorý má Boh Otec s každým z nás a ktorá spočíva v konaní jeho vôle.

Je zrejmé, že prvou vôľou každého otca je, aby sa deti považovali za bratov, aby sa mali radi, aby sa milovali, aby poznali a praktizovali to, čo by sa mohlo nazvať: umením milovať.

Boh si praje, aby sme každého milovali ako seba, pretože: „Ty a ja - hovorieval Ghándi - sme jedno. Ak ublížim tebe, ublížim tým sám sebe.“²

Boh chce, aby sme milovali ako prví, bez toho, aby sme čakali, či nás druhý miluje.

---

¹ Upraven pôvodná báseň "Lockdown/Uzamknutie", bratov Richarda Hendricka a Capuchina Franciscan žijúcich v Írsku.

² Wilhelm Mühs, Slová o láske, Miláno, 1996, str. 82.

A to znamená „zjednocovať sa“ s druhými, brať na seba druhého ťarchu, starosti, trápenia i radosti.

Ak podľa tejto lásky k blížnemu začne žiť viacero osôb, láska sa stáva vzájomnou.

Samozrejme, že ktokoľvek sa dnes pustí do „premiestňovania hôr“ nenávisť a násillia, púšťa sa do nesmierne veľkej a ťažkej úlohy. No to, čo sa javí nemožné miliónom navzájom izolovaným jednotlivcom, je možné pre ľudí, ktorí si zo vzájomnej lásky, porozumenia a jednoty vytvorili hybnú páku svojho života.

Na svete nie je možné vykonať nič dobré, užitočné a plodné bez poznania a prijatia námahy, utrpenia, jedným slovom bez križa.

Nie je jednoduché pustiť sa do budovania mieru. Je k tomu potrebná odvaha a schopnosť trpieť.

Ak by viacero ľudí prijalo utrpenie z lásky, veď utrpenie si vyžaduje lásku, ono by sa stalo tou najmocnejšou zbraňou k znovu získaniu tej najvyššej dôstojnosť, ktorá neznamená len považovať sa za spoločenstvo národov žijúcich jeden vedľa druhého, no často vo vzájomnom boji, ale považovať sa za jeden národ.

Komitná spiritualita nie je nevyhnutne viazaná na jednu Cirkev, je iverzálna a môžu ju žiť všetci.

Pomocou tejto spirituality sa dnes muži a ženy skoro vo všetkých krajinách sveta pomaly, no rozhodne usilujú, aby sa stali aspoň tam kde sa nachádzajú, zárodkami nového ľudu, mierového a solidárnejšieho sveta voči tým najmenším a najchudobnejším, aby sa stali zárodkami zjednoteného sveta.

Nech Boh Otec všetkých, zošle hojnosť svojich plodov všetkým, ktorí sa snažia o tento vznešený cieľ, o mier. Ako povedal Ján Pavol II. v OSN pri oslave päťdesiateho výročia založenia, aby sa v storočí schýľujúcemu sa ku koncu a v nasledujúcom tisícročí začala budovať civilizácia dôstojnú ľudskej osobnosti, civilizácia pravej kultúry, slobody a mieru.

Môžeme a musíme tak konať! - pokračoval - potom sa presvedčíme, že slzy vyliate v tomto storočí pripravili pôdu pre novú jar ľudského Ducha.“

Conleth: To, čo je nemožné izolovaným jednotlivcom, je možné ak urobíme zo vzájomnej lásky a jednoty hybnú silu nášho života. Je to silná a prorocká výzva Chiary Lubichovej.

Svet je fyzicky celý izolovaný. Dnes takto musíme byť. Jednako ale budeme cestovať po celom svete, a budeme vidieť, že aj v tomto období to nie je nemožné.

Solidarita, láska, boj za spravodlivosť, práca pre mier. Všetko je možné, všetko je nevyhnutné!

3. SPRAVODLIVOSŤ A KORONAVÍRUS

Ekvádor

Anita Martinez, ited World Project: V Latinskej Amerike, kontinente veľkých kontrastov, pandémie azda najviac skúša Ekvádor, kde pretrváva aj dlhodobá snaha a výzva o mier a spoločenskú spravodlivosť. Spojme sa s nimi a presvedčme sa, ako sa im tam darí.

Clara: Sprevádza ma apoštolský n cius v Ekvádore arcibiskup Andrés Carrascosa Coso a Clara Carrillová. Ako sa máte?

Mons. Andrés Carrascosa: Dobrý deň, ďakujem, dobre.

Clara Carrillo: Ďakujem.

Anita: Chceme sa vás opýtať, pán n cius, ako sa žije v období pandémie vo vašej krajine a akým spôsobom ľuďom pomáha Cirkev?

Mons. Andrés Carrascosa Coso, N zio Apostolico in Ecuador: Ako krajina sme v stave šoku, ako všetky ostatné krajiny sveta. Nik na to nebol pripravený.

Pandémia sa doslova privalila, bola to hrozná dráma. Postupne začal počet úmrtí stúpať, ide o rovnaký vývoj ako v iných krajinách. V tejto situácii sa Cirkev snaží pomáhať na rôznych úrovniach. V oblasti bohoslužieb, málo farností je vybavených sa digitálne pripojenie so svojimi farníkmi a ľudia si prajú vidieť svojho farára.

Potom z duchovnej i zo psychologickej stránky sprevádzame trpiacich, chorých. V zmysle solidarity, Charita otvoril mnohé aktivity, ale hlavne tie, čo slúžia najzraniteľnejším, snažíme sa spolupracovať s inými skupinami, vládnyimi i súkromnými. Zaiste nestíhame uspokojiť všetky potreby, ale ide o značný objem práce. V tomto zmysle zvlášť v oblasti Guayaquil ochorelo viacero kňazov i nejaký biskup. Z mojej strany, som v určitej chvíli zareagoval na požiadavku veriacich a nadviazal som na požehnanie, s ktorým začal pápež, teda s požehnaním Najsvätejšou Eucharistiou na Zelený Štvrtok v pápežovom mene. Bola to silná skúsenosť viery.

Anita: Veľmi pekne ďakujeme, pán biskup. Sme s vami v týchto chvíľach a prajeme veľa síl.

Mons. Andrés Carrascosa: Ďakujem.

Anita: Clara, teba ale táto choroba osobne zasiahla zblízka. Povedala by si nám, ako si to prežívala a ako sa máš teraz?

Clara Carrillo, Guayaquil - Ecuador: Ciao, som Clara, bývam asi 15 km odtiaľ v Guayaquil.

Tejto chorobe podľahli traja naši blízki príbuzní: môj otec a dve tety z maminej strany.

Choroba u môjho otca trvala 4 dni. V pondelok 30. marca ráno som s ním krátko telefonovala. Snažila som mu hovoriť o viere. Povedala som mu, že ja a moji súrodenci sa za neho modlíme. Veľmi dobre si spomínam na posledné slová, ktoré som mu povedala: „Nech ťa Boh žehná a sprevádza.“ Ešte v ten večer nám zavolali, že otec zomrel na infarkt a nedokázali ho animovať. Nemohli sme ho ani pochovať tradičným spôsobom.

Neskôr, 5. a 9. apríla zomreli dve mamine tety, samozrejme na Koronavírus.

Čo povedať v takej situácii? Na takéto skúšku nie si nikdy pripravený. Ale uprostred všetkého toho, aj v modlitbách všetkých v týchto bolestných chvíľach i chvíľach nádeje, som pocítila Ježišovo volanie. Cítila som, že nie som sama. Že mnoho ľudí ma podporuje, stará sa o mňa a našu rodinu.

Dnes môžem povedať, že cítim veľký pokoj, hoci mi je niekedy do plaču... ale ako plynuli dni pochopila som, že Boží čas je dokonalý. Aj napriek tejto situácii cítim celkom nový vzťah s Ježišom, lepšie sa mi darí komunikovať doma s našimi aj s priateľmi. Aj oni, hoci sú stovky kilometrov ďaleko, mi boli stále nablízku, azda nejakou správou či povzbudivým slovom.

Niektu mi napríklad hovorí, že som odvážna, že som silná, že sa mi pomerne darí dobre prekonať tieto bolestné chvíle. Odpovedám im, že to nie som ja, ale že mi pomáha prekonávať bolesť myšlienkou, že všetko sa raz zmení a že iní prežívajú omnoho ťažšie chvíle, než ja.

A konám tiež konkrétne veci, napríklad napíšem niekomu chorému, povzbudím toho, kto prežíva chvíle strachu a obáv, vypočujem si toho, kto sa jednoducho potrebuje vyzprávať.

Situácia smútku mi dovolila byť aj empatickou. Ak sa môžem úprimne podeliť s bolesťou druhých, kto stratil niekoho drahého z rodiny, lebo to cítim skutočne moje, do písmeňa. A oni zaiste cítia silu mojich modlitieb.

Anita: Veľmi ti ďakujeme, Clara... to neboli len slová, sme s tebou. Tvoja skúsenosť je veľkým darom pre nás a dodala nám nádeje do života v tomto období. Obom vám ďakujeme.

Mons. Andrés e Clara: Grazie.

Interview - CRISTINA CALVO

Anita Martinez: S touto silnou skúsenosťou v srdci poďme do Buenos Aires. Tam sa stretneme s docentkou Cristinou Calvoovou, argentínskou ekonómkou, riaditeľkou medzinárodného programu *Demokracia, Spoločnosť, Nová ekonómia* vo vedení univerzity v Buenos Aires, aby nám ponúkla pohľad na situáciu toho, čo sa deje vo svete i v Latinskej Amerike.

Anita: Ciao Christina, ako sa máš? Rada ťa vidím.

Cristina: Ciao Ani.

Anita: Koronavírus vyzdvihuje do zostruje aj situácie spoločenskej nespravodlivosti. Ako čeliť tejto nespravodlivosti?

Cristina: Ako hovoríš, koronavírus ukazuje, že hodnoty ako je spravodlivosť, solidarita, rovnosť, sú mnohokrát abstraktnými slovami a nie termínmi verejnej politiky. Uvediem ti len dva príklady. Napríklad, osoby v podmienkach chudoby v biednych štvrtiach nemajú ani čistú vodu na umývanie rúk. Alebo utečenci, migranti sú bez dokumentov, preto nemajú prístup k balíčkam pomoci v tejto núdzi. Toto dramatickým spôsobom hovorí o existujúcej nerovnosti.

Musíme ešte diskutovať o tom, ako na to, pretože sme stále vnútri tejto situácie. Je potrebných viac spoločných dohier, viac investícií do zdravotníctva, do domov starostlivosti, väčší rešpekt prírody, vytváranie ekosystémov a omnoho viac srdečných vzťahov a blízkosti.

Krízy nám pomáhajú uvedomiť si veci, ale to nestačí, lebo v zapätí toto vedomie musí sprevádzať pamäť, činnosť, myšlienka, tvorivosť, to je podstatné, aby sme dokázali starať sa viac a lepšie jeden o druhého.

Anita: Ako by sme mohli podľa teba konať, aby ekonómiu riadila spravodlivosť a nie trh?

Cristina: Zaiste, koronavírus ukazuje, že systém, v ktorom sme ponorení, nie je systémom vhodným pre život. V posledných rokoch ako krajiny na severe tak aj na juhu museli enormne obmedziť verejné náklady na zdravotníctvo, pomoc chudobným, na dôchodky. A dnes paradoxne, toto sú najvyššie náklady, ktoré musia jednotlivé vlády investovať, aby pomohli ľuďom v tejto núdzovej situácii.

Pochopili sme, že spoločenskú dynamiku tvorí mnoho vecí: politika, ekonómia, city, kultúra... preto je potrebné si to teraz uvedomiť, ale to nestačí, lebo keď sa hovorí o štrukturálnych otázkach, história nám ukazuje, že štrukturálne otázky sa premenia, ak sa zmenia zaužívané vzťahy. Stane sa to? Nevieme to. Ale vždy sa mi páčilo, že napríklad Gramsci, robil rozdiel medzi intelektuálnym pesimizmom a optimizmom vôle. Ja som za to druhé.

Obdobie po Koronavíruse bude dôležité, ak z neho nevyjdeme sami, utlačení a depresívni, ale naopak, presvedčenejší, že táto transformácia je možná, že vieme vybudovať iný systém.

Anita: Ďakujeme ti, Cristina. Aj ja si vyberiem tento "optimizmus vôle". Myslím, že to môže byť ponuka pre všetkých, ktorí ťa teraz počúvajú a môžeme podľa toho všetci žiť.

Cristina: Ďakujem, Ani.

Portugalsko – „Superhrdinovia“

Francisco: 1 Ciao! Ja som Francisco. Vysvetlím vám jednu akciu gen 4. Budeme piecť zákusky a torty. Za pomoci jedného dospelého ich budeme nosiť našim hrdinom! Hasičom, policajtom, lekárom, učiteľom, predavačom... Povedzte o tom všetkým, ktorých poznáte. Nech urobia video a nech nám ho pošlú. Môžem s tebou rátať? Ciao!

Projekt Lia

Conleth Burns, projekt ited World: Hovorí sa: Si za mier? Pracuj pre spravodlivosť. *Projekt Lia* je toho svedectvom. Je to skvelý príklad, ako sa dá byť konkrétne za čas v mieri.

Novinár: Joyce Davisová si hľadá prácu inovatívnym spôsobom. Je to príležitosť nového začiatku pre 38-ročnú ženu, pár týždňov po skončení šesťročného trestu za mrežami.

Joyce Davis: Len preto, že mám takú minulosť, to mi nemôže brániť uspieť ako človek.

Novinárka: Joy je jednou z troch nových zamestnancov projektu Lia, neziskového programu odbornej prípravy žien prepustených z väzenia. V tomto priestore priemyselného komplexu *Circle City* ženy, ktoré tu pracujú, premieňajú skartovaný materiál na jedinečné domáce a kancelárske doplnky. Ale práca, ktorú robia, je omnoho viac.

Joyce Davis: Používame skartované materiály, ktoré ľudia zahodili, alebo v ňom nevidia krásu. Rovnako je to s nami. Ľudia v nás vždy nič pekné. Takže renovujeme materiály a renovujeme sa viac-menej spolu s nimi.

Elisabeth Wallin: Tieto ženy sa už dlho museli vysporiadať s traumou a mentalitou prežitia a to nám bráni snívať o veľkých veciach.

Novinárka: Elisabeth Wallin je zakladateľkou a výkonnou riaditeľkou projektu Lia. Zaumienila si znížiť mieru recidívy v Indianapolise. [...]

Novinárka: Takmer 60% žien uviedlo, že nepracovali na plný úväzok v mesiaci pred ich uväznením. Projekt Lia ponúka okrem zamestnania aj odborné školenie, ktoré pomáhajú prekonávať prekážky pri návrate domov.

Elisabeth: V určitom zmysle je veľmi podnikateľské, že sa zapájajú do všetkých aspektov podnikania: od marketingu po predaj, výrobu, výroby nových výrobkov a prototypov. V istom zmysle je to dobrý postup pre ich život a pre to, čomu čelia pri návrate domov. [...]

Conleth: Na linke máme Elisabeth Wallin, zakladateľku a riaditeľku projektu Lia.

Elisabeth: Ahoj. Ďakujem za pozvanie.

Conleth: Elisabeth, čo ťa priviedlo k tomu, aby si toto všetko začala a čo si sa naučila?

Elisabeth: Začala som po tom, čo som pocítila túžbu tvoriť väčšie príležitosti pre ekonomickú spravodlivosť a sociálnu solidaritu pre ženy tu v Spojených štátoch, ktorú naše komity do veľkej miery ignorujú, najmä keď sa ženy vracajú z väzenia a pokúšajú sa znovu začleniť.

Väčšina mojej túžby sa zrodila z akéhosi boja za spravodlivosť, ktorý ste spomenuli, a tiež z hodnoty Zjednoteného sveta a ako ho konkrétne budovať. To je jedna z najdôležitejších vecí, ktoré som sa naučila a ktoré sa snažím neustále učiť, je to dlhá a neuveriteľná cesta. Ide teda skôr o proces ako o prácu, zameranú na ciele alebo úlohy, ktorých koniec je viditeľný. Niekedy je ťažké sústrediť sa na prítomný okamih, ale na tom skutočne záleží.

Conleth: Vypočujme si príbeh jednej zo žien, ktorá je súčasťou projektu Lia, a myslím si, že jej príbeh je rovnaký ako príbeh mnohých ďalších. Pozrime sa na tento príbeh a neskôr si ešte pohovoríme.

Elisabeth: Výborne.

Kathy Merchant, Employee, Lia Project: Bola som bezdomovkyňou, bez práce. Zažila som osobné tragédie, ktoré oslabili schopnosť vedieť vyjsť z tohto t ela. Mnohé chybné rozhodnutia v minulosti ma priviedli do väzenia. A vtedy mi projekt Lia dal šancu.

Projekt mi samozrejme pomáha, pretože mi dáva prácu, plat, takže mám nejaký príjem. Pomáhali mi s dopravou do a z práce a tiež s inými povinnosťami, ktoré vyplývajú z mojej situácie.

Vidieť cudzincov, ktorí sa mi venujú a ktorí ma povzbudzujú, aby som bola lepším človekom než som bola predtým, je pre mňa skvelá vec. Som im veľmi, veľmi vďačná.

Conleth: Krásne, Elisabeth. Myslím si, že jednou z dôležitých lekcií, aspoň pre mňa, keď počúvam váš príbeh, je to, že ak chceme, aby sa tento systém zmenil, musíme si vyhrnúť rukávy a podieľať sa na budovaní spravodlivosti. Viem, že veľa ľudí, ktorí nás dnes počúvajú sa budú inšpirovať projektom Lia a celou vašou prácou. Za to vám obrovsky ďakujeme a prajeme do budúcnosti veľa šťastia.

Tí z vás, ktorí sa chcú dozvedieť viac o Projekte Lia, môžu navštíviť webovú stránku: www.projectlia.org.

Elisabeth: Ďakujem.

4. VÝCHOVA K MIERU

DANCELAB skúsenosť a tanec

Paolo Balduzzi: Pracovať pre mier neznamená len pracovať pre to, čo je dobré, aj pre to, čo je krásne, čo je krása. Z toho dôvodu sme sa teraz prepojili so stredotalianskym mestečkom blízko Florencie s Montecatini Terme. Tam sú pripravené Antonella Lombardová, Elisa Catolfiová, Maria Chiara Giaccaiová, Vera Zerellariová a Alessandra Spinettiová. Ahojte!

Voci: Ciao!

Paolo Balduzzi: Antonella, začal by som od teba, ty si bola tanečnicou aj choreografkou, teraz riadiš jedno stredisko umenia: *DanceLab Armonia*. Porozprávaš nám, ako sa to zrodilo?

Antonella Lombardo: Priala som si, aby mladí ľudia, ktorí sa venujú tanci, mohli vyskúšať tanec v jeho najvyššej forme, v tej najčistejšej forme. Mala som v živote šťastie, že som poznala Chiaru Lubichovú, ktorá dala názov môjmu projektu: *Harmónia*. A povedala mi: Harmónia znamená vysoký program, vyjadruje tú najvyššiu jednotu. Táto skutočnosť sa zrodil o niekoľko rokov neskôr v roku 2006 projekt *Harmónia medzi národmi* a ten svedčí práve o tom, že umenie je vyšším jazykom, preto sa v ňom môžu stretnúť všetci. Presvedčili sme sa o tom mnohokrát, že je to skutočne nástroj jednoty medzi národmi.

Paolo Balduzzi: Antonella, na tejto ceste po založení *Harmónie medzi národmi*, dôležitú úlohu zohrala Elisa Catolfiová, s ktorou si sa v určitom momente zoznámila. Elisa, povedz nám o tom niečo.

Elisa Catolfi: V r. 2006 sa zrodil tento projekt, ktorý má rôzne modalities. V Taliansku vznikol *Medzinárodný festival harmónie medzi národmi a Medzinárodný kampus profesionálneho tanca*. Bol určený pre mladých tanečníkov, profesionálnych adeptov zo všetkých končín sveta i z vojnových krajín. Na Blízkom východe sa zrodil *Kampus umenia* s deťmi z utečeneckých táborov a z palestínskych teritórií. Okrem toho sa začalo so širokou prácou v rámci škôl každého stupňa a ten vyústil do *Pochodu Harmónie za mier*.

Paolo Balduzzi: Úžasná skúsenosť a máme šťastie, že niekoľko dievčat, ako ty, Lisa, chodili alebo ešte chodia do tejto školy. Jednou z nich je Vera. Ciao Vera.

Vera Zerellari: Dobrý deň.

Paolo Balduzzi: Povedz nám v krátkosti, ako sa zmenil tvoj život po kontakte Harmónie medzi národmi?

Vera Zerellari: Môj život sa veľmi zmenil. Predtým som si urobila viacero skúseností v tejto spoločnosti a môj život sa zmenil vo svojej každodennosti, každá moja činnosť, aj ťažkostiam dnes čelím iným spôsobom. Pre nás, mladých, je takáto skúsenosť s umením veľmi dôležitá.

Paolo Balduzzi: Nakoniec to ovplyvňuje aj vaše na budúce rozhodnutia. O tom nám môže niečo povedať Maria Chiara. Ty si si urobila zaujímavú životnú voľbu i voľbu štúdia. Okrem iného si pred pár dňami promovala, a to práve vďaka skúsenosti s *DanceLab Armonia*. Povedz nám o tom niečo.

Elisa Catolfi: Áno. Vďaka tomuto projektu som nasmerovala aj svoje iverzitné štúdium, teda voľbu iverzity. Minulý týždeň som promovala v štúdiu Medzinárodnom politických vied a preto dúfam, že vďaka umeleckej formácii ale aj vďaka štúdiu, budem môcť pokračovať vo vytváraní konkrétnych projektov mieru.

Paolo Balduzzi: Výborne. My sme už toho veľa narozprávali, preto si teraz niečo ukážeme. Viem, že ste niečo pripravili práve na Týždeň za zjednotený svet. Alessandra, máš slovo.

Alessandra Spinetti: Choreografiou, ktorú teraz uvidíme, chceme vyjadriť, že umenie môže viesť k vysokej jednote.

Paolo Balduzzi: Ok, pozrime si to.

Videoklip – tanec na tému „Teraz“ od Gen Rosso

Žiť pre mier - AMU

Paolo Balduzzi: Práve sa s nami spojila Anna Moznichová. Ciao, Anna, vítaj.

Anna Moznich, AMU: Ciao všetkým!

Paolo: Anna, ty si vychovávateľka a pracuješ v AMU, (Akcia zjednotený svet), čo je mimovládna organizácia, ktorá denne napomáha rozvoju osôb a národov a to v duchu spoločenstva, bratstva a solidarity. Dobre som to povedal?

Anna: Áno.

Paolo: Ty, Anna, pracuješ pre AMU na úseku výchovy, kde patrí aj výchova k pokoju. Tak v roku 2011 v Egypte vznikol projekt Living Peace (Žiť v pokoji). O čo ide?

Anna: Living Peace International je projekt výchovy k pokoju a vznikol v Káhire, v základnej škole, počas arabskej revolúcie. Bolo to ťažké obdobie konfliktu a jeden učiteľ – Carlos Palma – poskytol svojim žiakom niekoľko jednoduchých nástrojov ako sa postaviť na odpor proti konfliktu a podporovať pokoj medzi sebou a ostatnými ľuďmi. Projekt spočíval na dvoch základných pilieroch: Time Out a používanie Kocky mieru. Teda je to projekt pre život, ktorý pomáha žiť hodnoty pokoja a prehlbovať ich každodennými konkrétnymi skutkami, a tak prispievať k vytváraniu kultúry mieru.

Paolo: Anna, spomínala si "kocku mieru", ktorú poznáme, pretože sme o nej hovorili už v iných kolegmentách. Vysvetli nám, ako sa má používať v projekte Living Peace International?

Anna: Ide o jednoduchú hernú kocku, ale namiesto čísiel má slová vyjadrujúce hodnoty mieru. Kocku si hádžu v školách, ktoré ju prijali, väčšinou každé ráno, a každý sa usiluje žiť tú myšlienku. A toto vyvoláva viditeľnú zmenu v živote menších i väčších detí, učiteľov a samotných rodín. Kocka sa rozšírila do celého sveta a prispôbila sa rôznym kultúram a náboženstvám.

Paolo: Anna, v Living Peace International vzniklo mnoho iniciatív; je niektorá z nich taká, ktorá sa ti zvlášť páči?

Anna: Napadla mi skúsenosť z Nepálu, kde sa mladí zo siete *Living Peace* zapojili do pomoci najzraniteľnejším osobám, napríklad zhromažďovali potraviny na distribúciu najnúdznejším rodinám alebo učili deti a mládež správnej technike umývania rúk. Oni spolu s nami ďalej šírili tento „antivírus bratstva“ – ako ho radi voláme.

Paolo: Skrátka, práca vám nechýba.

Anna: To určite nie.

Paolo: Dobre. Tak pracuj ďalej. Ďakujem, že si tu bola s nami a že si s nami začala Týždeň za zjednotený svet.

Anna: Ďakujem, ďakujem vám všetkým. Velikánsky pozdrav, ciao!

Interview - Emilia Heo

Liz: Sme s Emíliou Heo, docentkou Medzinárodných vzťahov a štúdia mieru na Ázijsko-pacifickvej iverzite. Zdravíme Emília a ďakujeme, že ste tu dnes s nami.

Emília: Ciao Liz. Zdravím vás z Japonska.

Liz: Emília, práve sme si vypočuli príbehy Dancelab-u a Living Peace. Vy ste odborníčka výskumu zmierenia a mieru. Môže úsilie toho, kto pracuje za mier zdola, od základne, ovplyvniť zmierenie medzi znepriatelenými krajinami?

Emília: Nie je to vôbec jednoduchá otázka. Vieme dobre, aké je náročné napraviť narušené vzťahy, hlavne, ak ide o vzťahy medzi štátom a štátom. Zvyčajne sa čaká na reakciu vlád, ale v skutočnosti mnoho príkladov dokazuje silu, ktorá vychádza zdola, z občianskej spoločnosti – ako vypovedali dve skúsenosti, ktoré sme práve videli.

Na našej iverzite máme študentov z viac než 30 krajín, vedľa seba v jednom ročníku napríklad sedí Nemeč vedľa Francúza, Číňan vedľa Japonca, Srílančan vedľa Tamilčana, čo boli alebo sú znepriatelené krajiny. Táto skutočnosť ukazuje na krásu odlišnosti, ale nie je to úplne samozrejmé, ak za tým je nejaká bolestná minulosť. Výchova k mieru je preto podstatná. Mnohí z nich chcú byť diplomatmi, politikmi, alebo pracovať v medzinárodných organizáciách. Považujem preto za veľmi dôležité, aby mladé generácie vstúpili do týchto úloh a usilovali sa pracovať pre celý svet a nielen pre jednu krajinu.

„Pracovať za mier“ znie lákavo, ale je to veľmi náročné. Ak sa pre to rozhodneš, musíš čeliť množstvu nenávisť kvôli rozdeleniu a nedorozumeniam. Ak ale zostaneme spojení a spoločne sa budeme snažiť, hodíme si kockou mieru, ako sme to videli na predchádzajúcom videu, myslím, že všetko bude mať ohromný dopad na široké pole a azda aj na úrovni vlád.

Liz: Vy ste presvedčená, že COVID-19 poukazuje na nebezpečenstvo postojov, v ktorých sa niekto stavia na úroveň „prvého“ v medzinárodných vzťahoch. Prečo? Čo môžeme urobiť na zmenu tejto situácie?

Emília Heo: Tento postoj je spoločný pre medzinárodnú spoločnosť a vlády musia zodpovedne chrániť svojich obyvateľov. To, čo považujem za nebezpečné je to, čo si myslíme pod pojmom „potreba“? Kde stoja hranice medzi nami a ostatnými? Táto čiara sa môže zastaviť u príbuzných, u priateľov, pri našej krajine, našom kontinente, alebo pri celom ľudstve. Sami si volíme miesto označenia týchto hraníc podľa svojich presvedčení. Ale podľa toho, kde leží táto čiara, môže sa naša budúcnosť kompletne zmeniť. Myslím, že ak nebudeme celé ľudstvo považovať za jedinú rodinu, potom nedôvera, nenávisť, ľahostajnosť budú spieť k ešte horším pohromám. Prvým krokom je zmena, naučiť sa v čom je rozdiel. Čo vlastným ja a čo ostatní nemajú? Prečo mám nárok mať viacej? Prečo sa krajina niekoho správa inak než moja v tej istej situácii? Uvedomme si, že nikto nemá vo svojej moci zvoliť si krajinu, kde sa narodí. Mohla by som byť Talianka, Číňanka alebo Američanka. Vytvárať širší a silnejší zmysel príslušnosti, ktorý by prekračoval národné hranice si vyžaduje čas, potrebná je odvaha a dôvera v druhého, otvoriť sa, hoci si pritom môžeme ublížiť. Potrebná je

skutočná viera v lásku. Ale zvlášť si myslím, že toto úsilie si vyžaduje hlavne silnú túžbu po mieri s druhým, nie proti druhému.

Liz: Veľká vďaka, Emília, myslím, že aj ja musím začať niečo robiť. Ďakujeme za tvoju prácu a nadšenie!

Emília: Grazie!

5. ĽUDSKÉ PRÁVA

Federico Aleotti – projekt východná Afrika

Arnaud Favina: Poďme teraz do východnej Afriky. Federico Aleotti je mladý taliansky inžinier, ktorý približne rok pracuje v Rwande, Ugande a Kongu na energetických projektoch pre malé osady. Pozrime si to.

19. FEDERICO ALEOTTI

Federico Aleotti: Ja som Federico, mám 25 rokov a som energetický inžinier. Bývam neďaleko Ríma. Pred rokom a pol som promoval a rozhodol sa odísť, podniknúť cestu do východnej Afriky s niektorými študentmi a učiteľmi z Rímskej univerzity.

Počas tejto cesty sme prešli cez Rwandu, Ugandu a Keňu; navštívili sme veľa zariadení na výrobu obnoviteľnej energie, ako sú solárne alebo vodné elektrárne. Študovali sme, ako je možné integrovať tieto technológie v rozvojových krajinách, so zreteľom na udržateľný rozvoj z technického a sociálneho hľadiska.

Počas tejto cesty som spoznal niektoré spoločnosti, najmä začínajúcich mladých podnikateľov z celého sveta, ktorí pracujú v oblasti prístupu k energii, ako je elektrifikácia vidieka v odľahlých oblastiach ďaleko od veľkých miest na východe Afriky.

Čo máme na mysli pod pojmom prístup k energii? V obciach, ktoré sú vzdialené od veľkých miest, v ktorých národná elektrická sieť často neprichádza, obyvateľstvo sa často vybavuje malými fotovoltaickými panelmi, pomocou ktorých môžu pripojiť žiarovku alebo si nabiť mobil. Bohatší si niekedy môžu dovoliť kúpiť dieselové generátory, ktoré sú mimoriadne drahé a tiež neekologické.

My navrhujeme využitie inovatívnych technológií obnoviteľnej energie v rámci troch základných parametrov trvalej udržateľnosti: environmentálnej, sociálnej a ekonomickej.

Environmentálna udržateľnosť, pretože nahradíme zastarané technológie, napríklad naftu, obnoviteľnými zdrojmi, t.j. solárnymi a vodnými. Sociálna udržateľnosť, keďže prístup k energii má stále obrovský vplyv na komunity zapojené do týchto projektov. Len si pomyslime

na možnosť čerpania vody, jej čistenia alebo osvetlenia ulíc a domov aj v noci; to znamená môcť pracovať, čítať a študovať aj večer, optimalizovať všetky miestne poľnohospodárske a výrobné procesy. Najdôležitejším aspektom je predovšetkým vytváranie pracovných miest. Robíme to buď priamo, lebo v každom prípade najímame zamestnancov v dedinách, v ktorých pracujeme; alebo nepriamo, a to stimuluje mikropodnikanie.

V tejto súvislosti máme jednu pomerne výraznú skúsenosť, do ktorej sme zapojili miestnych elektrikárov z dedín, kde sme pracovali. Sú vysoko kvalifikovaní, ale za prácou musia chodiť do veľkých miest. Vďaka našim projektom majú teraz stabilnú prácu, ktorá im umožňuje profesionálny rast v mieste pobytu a dáva im príležitosť pracovať na rozvoji svojej komity bez toho, aby museli hľadať alternatívy inde.

Klienti, na ktorých sa obraciame majú veľmi nízku možnosť investície. Tu je priemerná mzda často menej ako jeden dolár na deň, preto si to vyžaduje mimoriadne inovatívne a kreatívne obchodné modely. Spoliehame sa na produktívne využívanie energie, lebo naším konečným cieľom nie je zapnúť žiarovku alebo dobiť mobil, ale priniesť do tohto kontextu potenciálu energie, všetko, čo sa dá urobiť s energiou, ako vylepšiť hodnotové reťazce v kontexte, v ktorom pôsobíme. Hovoríme o poľnohospodárstve, o mlyne na pšenicu alebo ľade pre rybárov, aby mohli konzervovať ryby alebo konzervovať mlieko pasterizáciou. Toto všetko robíme prostredníctvom mikroúverových programov, ktoré miestnym podnikateľom umožňujú nákup strojov pre svoje podnikanie. Po druhé, vytvorenie malých priemyselných závodov na prepracovanie surovín a zabezpečenie toho, aby pridaná hodnota zostala v komunita a nešla napríklad do veľkých miest. Nakoniec je to školenie v rámci riadenia svojej činnosti.

V Afrike som bol rok a pol a uvedomujem si, že som vyrástol z hľadiska technického, profesionálneho ale aj z ľudského. V kancelárii sme teraz skvelým tímom ľudí z celého sveta, takže existuje silná multikultúrna výmena. Na druhej strane som mal veľa možností cestovať po rôznych krajinách, spoznať rôzne, zložité spoločnosti.

Pravdepodobne najdôležitejšou vecou práce, ktorú v tomto kontexte robíme, nie je ani tak prinášať technológiu, energiu, zapínanie žiarovky, ale skôr všetok potenciál, ktorý s tým súvisí, pokiaľ ide o komunitný rozvoj, individuálny rozvoj a vzájomný rast. Vzťah s miestnymi komunitami dáva práci, ktorú robíme, dáva väčšiu hodnotu a význam.

Titulky: www.equatorial-power.com - Kanál telegramu: „Muz gu je moje meno“

Gen FUOCO – Demokratická republika Kongo

Interview - Pascal Mo sef

Pascale: Ahoj! Víтам medzi nami Prisque! Je súdnym advokátom a aktivistom za ľudské práva Demokratickej republiky Kongo a riaditeľom Komisie Spravodlivosti a mieru vo farnosti sv. Klementa v Kinshase

Ciao Prisque! Povedz, prečo si si zvolil štúdium práva a ako ti pomohol tvoj aktivizmus za ľudské práva v tvojej profesii v pomoci vašej komite?

Prisque: Ďakujem, za otázku, Pascale. Vybral som si právo, lebo som chcel uskutočniť svoj sen. Už od detstva som chcel chrániť práva utlačaných. Preto som sa rozhodol študovať právo a stať sa advokátom.

Moje angažovanie sa pre ľudské práva je z dôvodu, že v našej komite máme mnoho obetí zneužitia ľudských práv. Dochádza tu k svojvoľnému zatýkaniu, k zabaveniu majetku, k zadržaniu v neľudských podmienkach, plateniu pokút, ktoré neexistujú.

Vďaka štúdiu práva ale i tomu, že som gen som cítil povinnosť pomôcť im. Takto sme v r. 2017 usporiadali formačné kurzy v ľudských právach, kurzy občianskej výchovy, poradenstva a bezplatnej právnej pomoci.

Pascale: Bráni vám niekto v tejto iniciatíve? Ako tomu čelíte, ako sa vám darí?

Prisque: Poriadkové služby nás považujú za nepriateľov o to viacej, že sa podieľame na emancipácii obyvateľstva, lebo ich informujeme o ich právach. Odvaha a nebojnosť sú účinné prostriedky na prekonanie každej prekážky. Preto pri každom stretnutí s opozíciou, siahame po legálnych a platných prostriedkoch, zvlášť ale, pretože sme advokátmi a môžeme na to reagovať.

Stouto odvahou a rozhodnosťou sa nám podarilo dosiahnuť prepustenie jedného zadržaného chlapca, ktorý bol nespravodlivo odsúdený, hoci bol nevinný a len preto, že jeho rodina nemala financie ani možnosť zaobstarať si advokáta.

Rovnakým spôsobom sme vyriešili pozemkový spor jednej vdovy, ktorá rozdelila svoj pozemok na dve časti a predala ho dvom odlišným ľuďom. Druhý kupca, nakoľko bol prešibaný, chcel si privlastniť aj časť určenú prvému kupcovi. Pred súdom sme pomohli tejto vdove, každému sme dali jeho časť pozemku a vdova dostala žiadanú sumu.

Na základe týchto skúseností sa vytvorila aj platforma delenia sa so skúsenosťami o ľudských právach a spoločne – zaiste aj za Chiarinej pomoci z neba – prispievame k emancipácii a k úcte ľudskej osoby a jej základných práv. To je všetko. Ďakujeme! Prajem všetkým krásny Týždeň za zjednotený svet!

Pascale: Ďakujeme, Prisque! Je fakt krásne vedieť, čo robíš za ľudské práva a spravodlivosť!

Prisque: Ciao !

Interview - Melchior

Conleth Burns, projekt ited Word: Ideme z Konga do južného Sudánu, kde sa k nám pridá Dr. Melchior Nsavyimana, ktorý v súčasnosti pracuje pre leteckú Humanitárnu službu OSN. Ďakujeme Melchiorovi, že ste si našli čas a pripojili sa k nám.

Melchior: Ďakujem.

Conleth: Melchior, južný Sudán šesť rokov občianskej vojny stálo životy 400 tisíc ľudí. Šesť miliónov ľudí je na úrovni hladomoru. Teraz čelia pandémie COVID-19. Aká je aktuálna situácia?

Melchior: Ďakujem za otázku. Situácia v južnom Sudáne je z hľadiska humanitárnej potreby veľmi vážna a zložitá. Je to nová, nezávislá krajina, a nová krajina potrebuje väčšiu podporu pokiaľ ide o infraštruktúru a zdravie. Táto pandémia prišla do už dramatickej situácie. Teraz sa však hovorí o izolácii, čo znamená, že neexistuje spôsob, ako by humanitárne spoločenstvo mohlo naďalej pomáhať ľuďom v núdzi kvôli problémom súvisiacim s koronavírusom.

Conleth: Spoločne za nový program Afrika, ktorého ste priekopníkom, propaguje sa štýl kolektívneho vedenia ako reakciu na podobné výzvy. Čo si myslíte o tomto programe, ktorý môže pomôcť práve teraz nielen Južnému Sudánu a Afrike, ale aj celému svetu pri riešení týchto obrovských problémov?

Melchior: Aká je naša úloha v epidémii koronavírusu? Myslím si, že ostatní mladí ľudia a iniciatívy sa od nás môžu poučiť, majú byť hlavnými predstaviteľmi počas a po epidémii. Budte pripravení prispieť k tomu, čo bude svet požadovať, v ekonomických termínoch ide o politické, sociálne riadenie, atď. Myslím si, že teraz je čas, kedy musíme skutočne vyjsť von a ukázať, že toto je **leaderschp** jednoty. Práve teraz môžeme byť svedkami jednoty, počas tejto pandémie. Vodcovstvo, ktoré buduje budúcnosť sveta.

Conleth: Vďaka Melchior. Nielen za veľmi dôležitú humanitárnu prácu, ktorú robíte v Južnom Sudáne, ale aj za vodcovskú prácu, ktorú vykonávate v celej Afrike.

Ak sa chcete dozvedieť viac o novom programe *Spoločne pre Afriku*, navštívte webovú stránku togetherforanewafrika.org.

Gen Verde: "Solo la luce – Only light"

Laxman khadaksingh Kami, ited Word Project: Prejdime teraz k Gen Verde, vo svetovej premiére ich nového videa „Iba svetlo - Only Light". Pieseň sa inšpiruje slovami Martina Luthera Kinga a jeho rodina dala Gen Verde dovolenie použiť jeho slová a nazvali to šľachetnou prácou.

6. STOP ZBRANIAM A PROTI EMBARGU SÝRIE

Odzbrojená ekonomika

Liz (Seong Yo g) Lee – ited World Project: V Taliansku žije skupina osôb, ktoré konajú dôsledne. Skupina *Odzbrojená ekonomika* si všimla, že mnohé zbrane pochádzajú z našich krajín a niektoré sa používajú v otvorených ozbrojených konfliktoch. Toto všetko chceme zastaviť. Pozrime sa, čo všetko sa im podarilo urobiť.

Cinzia Guaita, Professoressa di materie letterarie, Portavoce del Comitato per la Riconversione RWM (Iglesias-Sardegna): Pred tromi rokmi sme si na Sardínii uvedomili, že jedna fabrika na našom území, RWM, vyrába letecké bomby, ktoré sa predávali do Saudskej Arábie a používali vo vojne v Jemene.

Povedali sme si: „Vlastne vojna začína u nás, lebo vojna začína tam, kde sa vyrábajú zbrane. Preto z mesta Sulcis Iglesiente môže začať mier.“

Potom jeden *Beh za jednotu* končil verejnou úvahou a tú sme publikovali a vytvorili sme Komitét viac než 20 združení, ktoré už pracovali pre mier na miestnej, národnej i medzinárodnej úrovni. Teraz ale hľadali spôsoby k dialógu. A tak na základe veľkej vzájomnej dôvery sme vypracovali politické podnety na miestnej a národnej úrovni. Usporiadali sme manifestácie a študijné komisie. Teraz pracujeme na projekte zmeny teritoriálnej ekonomiky s mierovou náplňou.

Davide Penna - Professore di storia e filosofia, Rete economia disarmata (Genova): V Janove sme si hovorili, že táto doba by mala byť dobou mieru.

Keď sme sa v máji minulého roku dozvedeli, že jedna loď saudskej spoločnosti Bahri naložená zbraňami v snahe naložiť ďalšiu m íciu, priplávala do nášho prístavu, teda neďaleko od našich domovov, približne s 30 miestnymi združeniami sme sa rozhodli zmobilizovať. Jednak sme podporili prístavných robotníkov, aby odmietli nakladať ďalšie zbrane, a tiež sme o tom informovali obyvateľov, a tiež zapojili miestnych politikov, aby to vzali na svoju zodpovednosť a aby zachovali zákon 185 z roku 1990, ktorý otvorene zakazuje výrobu a predaj zbraní krajinám s otvoreným konfliktom.

To viedlo k dvom dôležitým rozhodnutiam. Prvým bolo v máji Ligúrska regionálna rada schválila aplikáciu tzv. Assiského návrhu. Potom Samospráva mesta Janov urobila to isté o niekoľko týždňov neskôr v júni, čím vyjadrila, že naše mesto má byť uzavreté zbraniam a otvorené mieru.

MariaChiara Cefaloni - Logopedista, Rete economia disarmata (Roma): Odzbrojená ekonomika sa zrodila v Hnutí fokoláre a razí cestu mieru zmenou ekonomiky a odzbrojením.

V Taliansku sme prepojení s inými skutočnosťami, napríklad *Sieť odzbrojovania a mieru*, Pax Christi, Etická banka, Amnesty International. Spoločne podporujeme formačné stretnutia s cieľom konkrétnych krokov v našich mestách, tak ako sme to urobili na Sardínii, v Janove a iných mestách. V novembri nás budú tisíce na "Františkovej ekonomike", a budeme hájiť princípy ekonómie, ekonómie mieru. Skontaktujte nás na sociálnych sieťach. Rozhliadnime sa okolo seba v našich mestách a opýtajme sa: "Ako môžem budovať mier, ako začať od seba, odtiaľ, dnes?"

Spoločne môžeme priniesť zmenu, reagovať na nespravodlivosť, prinášať zmenu. Je „čas pre mier“.

Spev: Zbor z Austrálie: “Close to you”

29. Presentatore: Lydia

Lydia: Zastaviť strach vyvolaný Koronavírusom a spoločne si zaspievať. Takto sa v Austrálii v meste Brisbane založil Pub Choir; tvorí ho vyše tisíc osôb a zaspievajú nám pieseň: Close to You, od The Carpenters.

Apel pre Sýriu

Paolo Balduzzi: V srdci nás všetkých je krajina bohatá na históriu, umenie, kultúru, krajina výnimočne krásna. Krajinu zničila vojna trvajúca takmer desať rokov, priviedla ju na pokraj nevydanej katastrofy.

Hovorím o Sýrii. Sýria čelí okrem iného núdzovej situácii koronavírusu, ktorý ju priam gniavi prakticky úplným embargom, ktoré spôsobuje, že životné podmienky mužov, žien, detí sú dramatické, dalo by sa povedať, kruté.

Aj z tohto dôvodu medzinárodné združenie *New Humanity* podporuje výzvu Spojených národov k ukončeniu tohto embarga, aby sa sprístupnili lieky a všetky ďalšie formy lekárskej pomoci.

Doposiaľ petícia dosiahla 8 000 podpisov, ale sami chápete, že to nestačí, musíme urobiť viac, musíme túto petíciu poznať, musíme ju zdieľať a rozšíriť všetkými smermi, do všetkých sfér spoločnosti.

Žiada nás o to aj otec Georges, ktorý nás zavedie priamo do srdca sýrskeho ľudu, do Aleppa.

31. SIRIA 1 (Padre Georges)

p. Georges Sabea, SM - otec Marista, Aleppo - Sýria: Sme národ, ktorý je ešte naplno v problémoch. Poviem vám hlavne o Aleppe: po 9 rokoch vojny bol 16. februára 2020 oslobodený posledný okres Aleppa; ľudia si vydýchli a začali snívať o zlepšení ekonomiky, o ľudskejšom živote, o živote bez strachu z vojny ... už sa nemalo bombardovať! Namiesto toho, o 10-15 dní neskôr na nás padla ďalšia bomba. Boli sme nútení zostať doma ... nebolo žiadneho východiska, ocitli sme sa v hlbokéj kríze.

Je to možné, že z jedného dňa na druhý sa cena každého druhu potravín stále zvyšuje?! Že si ho už nemôžeš kúpiť?

Chcel by som sa opýtať sveta: dá sa akceptovať skutočnosť, v ktorej žijeme?

Je možné, že mi je to zakázané iba preto, že existuje politické rozhodnutie, ktoré mi zamedzuje žiť dôstojný život?

Chcem vám povedať, prosíme vás, zastaňte sa nás, povedzte, že dnes sú na svete ľudia, ktorým je to zakázané, lebo existujú politici, ktorí majú moc a rozhodli sa nám odoprieť im ich práva. Vďaka!

Paolo Balduzzi: *Vypočuli sme si skutočne veľmi silné slová otca Georges. Vyzývajú k činu, pobádajú nás skutočne urobiť niečo pre tento ľud. Poďme si teraz vypočuť Jessicu. Porozpráva nám, ako žijú mladí v Aleppe, potom si vypočujeme, pediatra Taoufiqa tiež z Allepa, ktorý nám povie, ako žijú v týchto dňoch.*

Jessica Mouwwad, Baniyas – Siria: S miestnymi mladými sme si povedali: prečo sa nespojíme a nepodelíme sa s našim strachom, aby sme vedeli jedni o druhých; a prečo by sme sa nemohli aj každý deň pomodliť spolu ruženec? Pomaly som videla, že keď to dám do spoločného s druhým, môj strach je menší.

My mladí z Lattakie sme si spomenuli na rodiny, ktorým sme počas Vianoc. 30 rodinám sme vtedy pomáhali potravinami. Povedali sme si: ktovie ako sa majú teraz, keď je všetko zatvorené a nechodí sa do práce? Aj na všetky naše rodiny s malými deťmi... Tak sme im ponúkli aspoň malú pomoc.

Taoufic Achji, pediatra (Aleppo – Sýria): Keďže 70 - 80% populácie v Aleppe žije pod úrovňou chudoby, ľudia sú závislí na verejných nemocniciach, ktorým sa žiaľ nedarí poskytnúť pomoc veľkému množstvu ľudí, ktorí by to potrebovali.

Okrem toho, v hlavnej nemocnici majú len 10 respirátorov. Preto naše zdravotníctvo má veľké ťažkosti.

Vďaka Bohu, že sa Koronavírus v našej krajine veľmi nerozšíril. Ale ak by sa to stalo, bol by to veľmi vážny problém. Preto potrebujeme veľkú pomoc, potrebovali by sme, aby sa zrušilo embargo!

Interview – Romano Prodi

Paolo Balduzzi, projekt ited World: Sme pripojení k Bologni, kde nás profesor Romano Prodi počúva z domu. Dobrý deň, pán profesor, ďakujeme, že ste tu dnes s nami!

Romano Prodi: Dobrý deň. Blahoželám ku všetkému, čo robíte.

Paolo Balduzzi: Vďaka. Videli sme tri svedectvá zo Sýrie a rád by som začal od nich. Chcel by som vás požiadať o váš dojem z toho, čo sme práve videli.

Romano Prodi, bývalý predseda Európskej komisie, Bologna, Taliansko: Nuž pozrite, boli to tri svedectvá o jednej tragédii. Ibaže je to už desať rokov, čo Sýrčania trpia, raz pre jedných, potom od druhých. Kde sme sa to dostali?! To je môj názor. Takže podpisy proti embargu liekov musia byť prvým krokom, lenže tu ide o všeobecnú tragédiu. Ja sa podpíšem, lebo aspoň trochu môžeme zmierniť toto utrpenie. V tomto zmysle tento apel je iba akousi

poslednou možnosťou, pretože sa týka liekov krajiny, ktorá je vo vojne už desať rokov a už nemá fungujúce zdravotnícke zariadenia.

Paolo Balduzzi: A dá sa veriť v bratstvo aj v takom ťažkom okamihu?

Romano Prodi: Budme úprimní, ak urobíme politickú analýzu, sme snílkovia. Ale treba začať hoci od najmenších vecí a vytvárať väzby. V tejto hroznej pandémie vzniklo viacero solidárnych väzieb, niektoré vecné, niektoré menej. Ale nemôžeme si zakladať na jednom výnimočnom prípade, na rekonštrukcii jedného nalomeneho zväzku. Domnievam sa, že sa musíme vrátiť k tomu, že zatiaľ neexistujú žiadne nadmerné práva na zákaz, alebo sú veľmi obmedzené; nech sa v medzinárodnom kontexte zreorganizuje štruktúra pomoci aj v niektorých ázijských oblastiach a najmä v Afrike, nech sa zrekonštruujú väzby vzťahov, ktoré sú stále viac popretrhávané.

Paolo Balduzzi: Posledná otázka, pán profesor: chceli by ste povedať niečo tým, ktorí práve teraz počúvajú?

Romano Prodi: Najmä mladým ľuďom: treba snívať, snívať je potrebné, ale pracovať spoločne je nevyhnutné, aby sa sny aspoň v minimálnej miere stali skutočnosťou. To, čo ja vyžadujem je komunikácia, vzájomná komunikácia, tímová práca na spoločnej veci. Iniciatívy ako je táto, to vytvára kvas. To je potrebné urobiť. Beda samotnému za týchto okolností!

Paolo Balduzzi: Ďakujem, pán profesor, že ste dnes boli s nami, ďakujeme vám za tento dôležitý príspevok.

Romano Prodi: Aj ja ďakujem. Dúfajme, že čoskoro budeme môcť vyjsť z domu!

Paolo Balduzzi: Naozaj dúfame! Dovidenia. Ďakujem.

„Ja to podpíšem“

Siba Sulaeman: Som doktorka Siba Sulaemanová, pracujem na pohotovosti v Melbourne v Austrálii. Túto petíciu podpisujem, pretože verím v ľudské práva. Prišla som z Iraku a videla som, aké utrpenie a embargá boli uvalené na Irak dlhé roky, a Sýria trpí rovnako.

Nali Lopes: Som Nali, som z Angoly, som farmaceut v súčasnosti pracujem vo Veľkej Británii a túto petíciu podpisujem, pretože si myslím, že musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby žiadna krajina nebola vylúčená z tohto globálneho boja proti COVID-19.

Pieseň a tanec z Indie_ Cover the world with love

Didascalie: Mumbai, India
"Cover the world with love" by Jerry Estes
Shania – Risa – Diya – Faith

Laxman: Vezmi mobil alebo otvor komputer, klikni na tento link a podpíš petíciu. Urobme svoju časť, aby sme boli pre #InTimeForPeace oggi.

Ďakujeme vám Shania, Risa, Diya a Faith, zostaňte ešte v Indii a potom by sme prešli do Pakistanu, kde jednotlivci alebo komity pomáhajú núdznym – sme tu pre vás, sme k vám solidárni, sme s vami.

7. SOLIDARITA V ČASE KORONAVÍRUSU

Speaker: 22. marca India vyhlásia dvojtýždňovú karanténu ako preventívne opatrenie proti epidémii koronavírusu. Mnoho ľudí pendlerov muselo zostať doma. Sú bez úspor, nemajú z čoho zaplatiť prenájom, alebo si každý deň kúpiť jedlo. V jednom z najväčších indických metropol v Bandre v srdci Mumbai táto situácia zasiahla tisíce ľudí.

Rahul Mishra, Y4UW India: Keď ohlásili karanténu, nakúpil som dostatok jedla pre celú rodinu, aby sme si nemuseli robiť starosti celý mesiac. Potom som videl situáciu okolo seba: v našej štvrti bolo mnoho tých, čo nemali ani raz denne dostatočné jedlo. Rozhodol som sa darovať im niečo z môjho, a tak som navaril jedlo pre asi 28 migrantov denne. Robil som to týždeň, potom moje zásoby skončili. Rozhodol som sa skontaktovať s miestnymi organizáciami a s ľuďmi zo susedstva mi pomáhali s roznáškou jedla.

Reportér: Pozrime sa spolu na zábery, ktoré sme dostali zo železničnej stanice v Bandre.

Speaker: Karanténa bola predĺžená o ďalšie tri týždne. Krátko po vyhlásení tohto predĺženia vyše 1000 pendlerov sa zhromaždilo na periférii Bandry a protestovali v nádeji, že sa budú môcť vrátiť domov. Nakoniec musela zasiahnuť polícia.

Rahul Mishra, Y4UW India: Policajti tvrdo zasiahli proti týmto osobám a ukončilo sa aj rozdeľovanie potravín, takže som nemal žiadne riešenie.

Krátko po proteste prišlo mnoho správ, že moslimovia a hinduisti vyvolávajú roztržky, lebo chcú jeden na druhého zvaliť vinu. Vnútri som pochopil, keď som začal variť jedlo, že spolu so mnou ľudia rôznych náboženstiev: hinduisti, moslimovia, kresťania, sú schopní mi pomáhať a zabezpečiť jedlo pre vyše 100 pendlerov dvakrát denne.

Speaker: Komity moslimov, hinduistov a kresťanov teraz denne dvakrát pripravuje jedlo pre vyše 100 migrantov.

Rahul Mishra, Y4UW India: Povedal som si: prečo nerobiť tak, ako som sa naučil od Fokoláre? A tak som mohol pomôcť v tejto situácii, urobiť svoju časť, prekročiť svoje limity a pomôcť týmto ľuďom.

Noreen e Aslam Parvez, Islamabad – Pakistan

Aslam Parvez, Islamabad - Pakistan: Počas karantény sme si všimli, že niektorí naši príbuzní boli v situácii, že nevedeli ako ísť ďalej.

Noreen Parvez, Islamabad - Pakistan: Spoločne sme sa rozhodli, dať im čiastku nášho zárobku, aby si mohli zakúpiť to najnutnejšie.

Aslam Parvez, Islamabad - Pakistan: Potom som sa dozvedel, že jeden môj priateľ stratil zamestnanie. Zatelefonovali sme mu a aj jemu sme poslali nejakú ekonomickú pomoc.

Noreen Parvez, Islamabad - Pakistan: Doma sme sa pohovárali s našimi dvoma deťmi o tom, ako sa snažíme pomáhať ľuďom v núdzi. Zareagovali na to tak, že môžeme použiť aj ich peniaze, ktoré dostali ako dar na Veľkú noc a darovať ich chudobným. Plynutím času sme si uvedomili, že už ani my nemáme dosť na zaplatenie školských poplatkov na konci mesiaca, ale nás to nezastavilo. Cítili sme, že Boh je s nami.

Aslam Parvez, Islamabad - Pakistan: Ó niekoľko dní na to vláda vyhlásila, že pre všetky školy znížila mesačné poplatky o 20%. Mali sme z toho veľkú radosť a pochopili sme, že sa nesmieme báť, ale pomáhať ďalej núdzným a potom Boh pomôže nám.

Projekt „Noche Buena“

Paula Hipol: Ahoj! Sme projekt Noche Buena, ktorý sa začal v roku 2009. Opäť to boli okolnosti, ktoré nás vyzvali, aby sme pomohli v komite tím, ktorých zasiahla karanténa a doniesli im za našu dennú mzdu jedlo, vodu, osobné ochranné pomôcky im i pracovníkom v zdravotníctve.

Angelica Garcia: Rozhodli sme sa využiť platformu projektu Noche Buena a takto sa dostať k viacerým ľuďom v prvej línii a poskytnúť im nielen jedlo, ale aj osobné ochranné prostriedky potrebné na vykonávanie ich práce a starostlivosť o ľudí s vírusom.

Pinky Flores Mestica: Pamätám si, že hneď po vypočutí takýchto správ, napr. o katastrofe na Filipínach alebo inde na svete, sme okamžite začali konať, pomáhať.

Katherine Anne Bulan: V roku 2009 Filipíny zasiahol tajfún, a Metro v Manile bolo najviac zasiahnuté. V tejto komite boli stovky úmrtí a takmer všetky domy boli zničené. Nemohli sme tam ísť, pretože tajfún stále prebiehal, ale hneď ako sme sa to dozvedeli, pochopili sme, že musíme niečo urobiť.

Tajfún zasiahol v októbri a o niekoľko mesiacov znovu na Vianoce. V núdzi bolo stále mnoho rodín. Túžime prinášať ducha radosti z dávania, ducha Vianoc rodinám, ktoré stratili všetku nádej. Počas uplynulých 11 rokov sme pomohli vyše 10 000 rodinám darovaním jednoduchej „vianočnej večere“ na oslavu Vianoc s ich rodinami.

Alfredo Bautista: Ponúkli sa tu dobrovoľníci, navštívili naše miesto, aby mu pomohli. Vtedy som tiež pomáhal vo všetkom, čo som mohol, pri preprave pomocných materiálov, pri distribúcii tovaru obetiam tajfúnu, pri čistení oblasti, to sme robili.

Nechali ma zúčastniť sa na stravnom programe, pretože vtedy som bol veľmi chudý a malý. Bol som nadšený, keď som ich videl, pretože potom, ako sme sa najedli, zahráli sme sa s loptou. Vždy som bol s nimi.

Kathleen Anne Bulan: Rozhodli sme sa im pomáhať nepretržite nielen s materiálnymi balíčkami, ale nadviazať s nimi vzťah, zasmiať sa s nimi, zahrať si s deťmi a zdieľať príbehy.

Alfredo Bautista: Prvýkrát, keď som sa dobrovoľne zapojil do programu výživy a pripojil sa k nim, videl som deti a premýšľal: pred piatimi rokmi som bol ja na ich mieste a oni mi pomáhali. Teraz som ten, kto pomáha. Je to pekný pocit.

Angelica Garcia: Dostávame správy od darcov, ktorí nám ďakujú za to, že sme im dali príležitosť pomôcť. Je skutočne dojemné a povzbudivé pokračovať v robení toho, čo robíme v projekte Noche Buena: rozdávať nádej a radosť. Takže možno na Filipínach je tá najdlhšia oslava Vianoc, pretože sme začali tak skoro....

Interview - Esther Salamanca

Fac do Ezequiel Quinn: S nami je tu doktorka Mariua Eszter Salamancová, profesorka medzinárodného verejného práva na univerzite v španielskom Valladolide. Ciao, Eszter. Ďakujeme ti, že si sa s nami spojila.

Eszter, práve sme videli solidaritu v lokálnej akcii, v Bombaj a v projekte Noche Buena. Covid-19 je globálna výzva, ktorá si vyžaduje globálnu solidaritu. Ako by sa dala vytvoriť takáto účinná medzinárodná solidarita?

Maria Eszter Salamanca, profesorka medzinárodného verejného práva na univerzite v španielskom Valladolide: Ďakujem, Fac do. Tiež by som povedala, že si musíme byť vedomí našej príslušnosti k ľudstvu a cítiť zodpovednosť za jeho problémy; v tomto zmysle je táto práca podstatná. Vieme, že medzinárodná solidarita je vyjadrením ľudského bratstva, je to sociálny princíp a morálna čnosť. Ale je to aj účinný politicko-právny princíp. To znamená, že do praxe to musí byť uvádzané na všetkých úrovniach, nielen vtedy, keď už sú tu krízy alebo nepredvídané okolnosti. Ale aj preventívne a predovšetkým vytváraním štruktúry. Potrebujeme vytvoriť štrukturálnu medzinárodnú solidaritu.

Fac do: Môže to byť príležitosť prehodnotiť mechanizmy, ktoré používame na globálnej úrovni?

Eszter: Samozrejme, jestvuje viac ako 300 medzinárodných organizácií a ďalšie mechanizmy na spoluprácu. Ale sa stáva, že v prípade veľkých nepredvídaných udalostí alebo kríz nejestvuje uspokojivá koordinovaná odpoveď zo strany medzinárodného spoločenstva. Kde je v tom chyba?

Chýba práve solidarita a duch jednoty. Všetky tieto medzinárodné štruktúry solidarity sú mŕtve, musia byť obnovené, musia sa sf kčniť, stať sa účinné a predovšetkým musia nadobudnúť význam; samotné štruktúry nemajú cieľ v sebe samých, musia slúžiť ľuďom a musia hľadať spoločné dobro a v tomto procese štáty a medzinárodná občianska spoločnosť sú veľmi dôležité. V praxi medzinárodná solidarita musí byť spojená so subsidiaritou. Takto sa môžeme vyhnúť omylom v globalizácii.

Fac do: Úprimná vďaka, Eszter. Dúfajme, že Týždeň za zjednotený svet bude príležitosťou konkrétnejšie myslieť na to, ako vybudovať medzinárodnú solidaritu.

Eszter: Ďakujem veľmi pekne.

Projekt „Sejamos Luz“

Aline Miz, ited World Project: Ako na celom svete, kríza Koronavírusu nás pristihol nepripravených a nerovnosť v našich krajinách sa ešte viac prehĺbila. Niektorí ľudia zostali izolovaní, alebo početné rodiny sa tiesnia v malých barakoch. Pomyslenie na tieto rodiny viedlo k otvoreniu projektu “Sejamos Luz”.

Graziella Pinto: Kde je spravodlivosť? Prečo uprostred tejto hospodárskej krízy spôsobenej pandémiou Koronavírusom sa bohatým podarí zostať nad vodou a ľudia, ktorí potrebujú pomoc, najviac postihnú následky?

Tohtoročný Týždeň za zjednotený svet sa zaoberá témou „V čase pre mier“ - mier, ľudské práva, legalita a spravodlivosť. Vieme, že mier bez spravodlivosti je mŕtvy. Z tohto dôvodu sa snažíme získať konkrétne odpovede na ľudské práva.

My, z hnutia Gen, zo stredozápadnej Brazílie otvorili projekt „Nech je svetlo“.

Jeho cieľom je podporovať činnosti zamerané na budovanie zjednoteného sveta v období pandémie. V rámci tohto projektu máme „kampaň solidarity“, v ktorej všetky fondy v našej komunitě vytvárajú naši priatelia, známi, rodinní príslušníci a sú adresované rodinám, skupinám, ľuďom alebo inštitúciám, ktoré to v súčasnosti najviac potrebujú.

Graziella Pinto: Kampaň sa začala 29. marca tohto roku. Spočiatku sa zameriavala na senzibilizáciu ľudí a distribúciu čistiacich a hygienických súprav, masiek na prevenciu proti Koronavírusu núdzným komunitám. Po kontrole situácie bezdomovcov a znevýhodnených ľudí v našom regióne sme ale videli, že okrem čistiacich a hygienických výrobkov potrebujú tiež jedlo, oblečenie a pitnú vodu. Projekt sa rozrástol a vďaka celej komunitě Hnutia fokoláre v našom regióne sme mohli distribuovať čistiace a hygienické súpravy, masky, jedlo a oblečenie mnohým ľuďom v núdzi.

Prvá fáza projektu sa skončila 15. apríla a bola úspešná. Teraz sme v druhej fáze a stále sa snažíme pomôcť stále viac ľuďom, ktorí našu pomoc potrebujú.

Rúška

Amarilys de Barberin-Barberini, Mariapolis Lia – Argentína: Jedným z problémom Koronavírusu vo svete bol nedostatok ochranných rúšok. Na mnohých miestach sa ale vďaka tvorivosti mnohých, začali vyrábať. Pozrime si to.

Keď sa ukázala možnosť vyrábať rúška, považovali sme to za veľkú príležitosť na gesto solidarity, a aj týmto malým dielom pomôcť tým, čo vystavovali svoj život v prvých líniách. Potom prišla skvelá správa, že naše rúška prešli kontrolou. Všetci obyvatelia Mariapoli sa začali v turnusoch striedať v šití a optimalizovať výrobu. Vytvoril sa výborný pracovný priestor s ochotnými ľuďmi, pričom všetci sa mimoriadne snažili a tak celá produkcia bola plná lásky.

YV: marci sa situácia s pandémiou Koronavírusu na celom svete zhoršila. Dostala som správu, že v jednej nemocnici v Ríme potrebovali niekoľko masiek. Hovorila som o tom s mojou rodinou a vybrala som sa hľadať rúška.

Boli sme radi, že nemocnica o dva dni dostala rúška. Táto skúsenosť bola ako povzbudenie od Boha, aby sme pokračovali a milovali aj keď si nie sme istí výsledkom. Potom, spoločne s fokoláre v Macao sme ich urobili ešte viac na pomoc v situácii pandémie.

X: Ako *Ambasadori zjednoteného sveta* v Kamer e sme sa snažili dať hlas tým, čo sú bez hlasu. Na mieste sme šili rúška a dávali najzraniteľnejším obyvateľom. Bolo to teda pre detské domovy a do najvzdialenejších zdravotných stredísk. Žiaden vírus, žiadna situácia nás nezastaví v pomoci tým najslabším.

XY: Namiesto rúšok na jednorazové použitie, ktoré znečisťujú prostredie, sme sami vyrábali a rozdeľovali rúška z bavlny, ktoré sa dajú prať.

Aby sme čo najviac dodržali fyzickú vzdialenosť, každá pracovala u seba doma. A tak z rôznych častí sme vyrobili asi 150 kusov a podelili sa s nimi so susedmi, ktorí mali najväčšie ťažkosti.

Pri výbere komu určiť rúška, sme sa skontaktovali s mestským radcami a s detským strediskom. Mestský radca bol veľmi oslovený našou iniciatívou a daroval nám peniaze. Rovnako to oslovilo našich susedov a tiež nám darovali peniaze. S touto sumou sme mohli zaobstaráť ďalších 70 rúšok.

Elena Granata, Politecnico di Milano scuola di economia civile: Je nedostatok rúšok hlavne v treťom sektore, pre kom ity, pre našich pracovníkov v teréne.

Preto sme vytvorili taký národný virtuálny okrskok na výroby rúšok, aby sa dali do kopy nápady, iverzity, odborníci, chemickí inžinieri, ale aj malé krajčírstva a tiež logistika. Vznikla sieť ľudí, ktorí sú toho času doma, ale týmto spôsobom môžu pracovať.

Ak nám chcete pomôcť, potrebujeme všetko, potrebujeme aj malé krajčírsky dielne, kde by spolu pracovali 2 - 3 krajčírky, so schopnosťou pre kolektív a schopnosťou držať za jeden povraz. Buď sa v tejto chvíli spojíme, alebo prehráme. Ďakujem.

“Be a light” by Nick Cianfarani e Joe Sopala – USA (videoclip)

8. R 4 ITY/BEH ZA JEDNOTU – SIEŤ MIERU VO SVETE

Lydia Palaioligou, Nový Zéland: Tu je polnoc, som pripravená ísť spať, ale o pár hodín vstanem na Beh za jednotu/ R 4 ity v mojej kuchyni. Pozrime sa na video, ktoré vysvetľuje, ako môžeme bežať R 4 ity doma.

Chiara Schelmer: Možno poznáte R 4 ity, beh, ktorý sa zvyčajne koná vonku a za účasti mnohých. Tento rok sa bude R 4 ity bežať trochu inak. 3. mája sa svetová štafeta on-line začne od 11 do 12 a prebehne všetkými časovými pásmami.

Keď sa spolu stretne on-line, máme príležitosť si zašportovať z domu; je to na vašej kreativite.

Na poludnie sa na chvíľu zastavíme a pomodlíme sa za mier. Time-Out môžeme podporiť nakreslením hodín s ručičkami na 12-tej hodine a zdieľať ich on-line.

Prejdeme štafetou a spojíme sa s tými, ktorí žijú v nasledujúcom časovom pásme.

Týmto spôsobom sa R 4 ity rozšíri po celom svete aj napriek ťažkostiam.

Registráciou on-line na webovej stránke R 4 ity môžete sledovať, čo sa deje vo svete, a to na webovej stránke, na Facebooku a Instagrame.

Z jedného časového pásma do druhého. Uvidíme sa!

Počkaj! Zabudla som na jednu vec: momentálne sa trénujme v jednote, aby sme spoznali ducha R 4 ity. A samozrejme tiež cvičíme. Sledujte nás na sociálnych sieťach a pripojte sa k nám. Dobrý deň!

Ezequiel Reyes, USA: Na tomto R 4 ity je niečo veľmi zvláštne. Zajtra 24 hodín - od Lýdie na Novom Zélande po mňa tu v Texase, všade povieme svetu, že chceme byť #InTimeForPeace. Náš priateľ Juani z Buenos Aires nám povie, ako to tam budú robiť.

Juan Ignacio Clariana - Argentína: Ahoj! Som Juani z Buenos Aires a zajtra by sme urobili „R For ity“ pomocou Zoomu spolu s Centrom medzikultúrneho dialógu Alba, komitou Bet El a Hnutím fokolóre. Počas karantény sa chceme podeliť o skúsenosti a medzinábožensky priniesť do našich miest a do celého sveta odkaz mieru.

Lydia Palaioligou, Nový Zéland: Pripojte sa k nám zajtra o 11:00 podľa vášho časového pásma a zdieľajte túto správu InTimeForPeace.

Aj teens chceli niečo pripraviť v týchto ťažkých časoch. Začali preto s novou iniciatívou. Pozrime sa o čo ide.

TG Teens

Marco: Časopis *Teens* má teraz aj Televízne noviny!

Marta: Víťame vás na Správach Teens televíznych novinách Teens, ktoré pripravujú chlapci a dievčatá zo správ z celého sveta.

Marco: V tomto prvom vydaní v priamom prenose z domu vám porozprávame príbehy mnohých chlapcov a dievčat z celého sveta o tom, ako žijú počas pandémie.

Marta: Podme hneď za prvou správou do Španielska.

Marta: Táto skúsenosť karantény sa pre mňa stala veľkou príležitosťou uvedomiť si, že milovať dokážeme aj na pár štvorcových metroch.

Marco: Teraz sa presuňme do Bergama, do najviac zasiahnutej oblasti epidémiou covid-19 v Taliansku.

Anna (Bergamo): Už tri týždne pracujem s dvomi kamarátmi na jednom hudobnom projekte.

Marco: Koronavírus je taký neviditeľný nepriateľ, proti ktorému je ťažké bojovať. Jednako ale mnohí aj napriek tomu žijú vo vojne a je ich mnoho.

Paolo (Aleppo): Ciao som Paolo z Aleppa. Kríza koronavírusu je pre celý svet veľkou skúškou.

George (Damasco): Ciao, volám sa George som z Damasku. Na Koronavíruse je kladné to, že nás naučil dobrým zdravotným zásadám.

Marta: Dnes slávime Deň Zeme, a o životnom prostredí sa ideme porozprávať s dvoma dievčatami zo základnej školy vo Ferrare, ktorí spolu so svojou triedou prispeli k ochrane životného prostredia.

Sara (Vigarano Mainarda): Doma som si všimla, že moji rodičia vytvárajú veľmi veľa netriedeného odpadu. Rozhodla som sa im pomôcť a pomaly sme si všimli, že netriedeného odpadu bolo stále menej.

Marta: Ak chcete byť informovaní o iných skúsenostiach z celého sveta, choďte na webový portál www.cittanuova.it alebo nám napíšte na náš mail teens@cittanuova.it

Marco: Srdečne ďakujeme všetkým a dovidenia pri budúcom vydaní Správ Teens.

MARIA VOCE (EMMAUS): POKRAČUJEME SPOLOČNE V ITED WORLD PROJECT

Gloria Pong: Vitaj, Emmaus!

Maria Voce (Emmaus): Veľmi vás všetkých pozdravujem!

Gloria: Emmaus, prakticky sme na konci tohto nášho maratónu. Aký máš z toho dojem? Ako máme pokračovať?

Emmaus: No sú to dve veľmi dôležité otázky. Prvá: aký je môj dojem na konci tohto maratónu? Mám z neho veľkú radosť a som veľmi vďačná za svedectvo tejto Chiarinej rodiny, ktorá žije a činí sa na celom svete, buduje zjednotenejší svet, svet mieru a bratstva.

Ale dovoľ mi osobitne poďakovať tým mladým, ktorí pracovali pre tieto chvíle, mladým, ktorí do toho vložili svoje mladé nadšenie, svoju tvorivosť, odvahu, fyzickú silu, svoje vedomosti so sieťami a médiami, všetko toto riadili a výsledok je tento. O aký výsledok ide? Výsledkom je, že postavili do svetla aspoň dve zo svojich mnohých skúseností, z mnohých skúseností tejto Chiarinej rodiny.

Preto skutočne veľká vďaka zo srdca mladým, preto chcem opäť zopakovať: mladí ma nikdy nesklamali. Ďakujem!

Pýtaš sa ma tiež, ako ísť ďalej. Týždeň za zjednotený svet trvá týždeň, ale pre zjednotený svet treba stále pracovať. Preto by som si priała, aby myšlienka Týždňa za zjednotený svet sa premenila na "Prítomný okamih za zjednotený svet", aby každý prítomný okamih sme pracovali pre zjednotený svet.

Čo nás k tomu vedie? Vedie nás k tomu láska. Viedla a má nás i naďalej viesť láska. Láska nás povzbudzuje starať sa o druhých, o prírodu, o núdzných okolo nás. A čo bude našou silou v tejto práci? Presvedčili sme sa o tom: silu sme mali a budeme ju mať iba z jednoty so všetkými. Sila jednoty nás povzbudzuje a robí nás schopných všimnúť si trápenie, pomôcť v trápení, plakať s plačúcimi, ale zároveň svedčiť s radosťou. V sérii skúseností, ktoré sme videli bolo veľa sĺz, ale aj veľa námahy, ale predovšetkým veľa, veľa radosti.

Zaiste, potom raz do roka sa koná Týždeň za zjednotený svet, koná sa Beh za jednotu, to budú chvíle ako ukázať všetkým túto skutočnosť. Celý rok ale máme žiť a celý rok máme aj Projekt zjednoteného sveta, ktorý nám pomôže vytvoriť sieť všetkých skúseností, ktoré si robíme, všetky iniciatívy, všetky nápady, ktoré dostaneme. Teda, musíme absolútne pokračovať, musíme pokračovať!

Potom tiež vidíme, že táto kríza, ktorá sa týka všetkých, je príležitosťou, ktorá nám pomáha otvoriť oči, prekročiť náš ohraničený pohľad a otvoriť sa horizontu, v ktorom je celé ľudstvo. Preto skutočne žime pre ľudstvo. A aj z tohto dôvodu chceme otvoriť tu v Centre určitú skupinku, krízový štáb, ktorý vychádzajúc z tejto vízie jednoty, bude hľadiť na krízu vo svete a stane sa promotérom, podporovateľom, širiteľom iniciatív prežitých na pôde Diela. Toto je dôležitá a nová vec, a chceme, aby to bolo pre celý svet.

V tom istom čase a s tým istým cieľom vyzývame Dielo na celom svete k mimoriadnemu spoločenstvu dobier a otvoríme pre to aj bankový účet. Aby v neustálom dávaní a prijímaní mohol tento účet podporiť rôzne akcie a dať každému malému skutku

lásky, ktorý sa vykoná v zóne, tu v Centre, alebo kdekoľvek, dať mu rozmer jednoty a iverzálnosti, ktorý môže dať len Dielo. Takže do tohto centra môžu prichádzať potreby všetkých, z tohto centra môže vyjsť pomoc hocikomu, toto mimoriadne spoločenstvo dobier bude slúžiť Dielu na celom svete a byť k dispozícii všetkým.

Čiže tieto dva prostriedky nám tiež môžu pomôcť žiť pre jednotu celého Diela. Skutočne vás srdečne objímam, virtuálne objímam celý svet, ktorý ma teraz vidí a počúva a týmto objatím každému prajem krásne pokračovanie pri budovaní zjednoteného sveta, pri budovaní mieru, lebo teraz je doba na budovanie mieru, ktorý pre nás znamená predovšetkým jednotu. Ciao!

Gloria: Ciao Emmaus, ďakujeme, budeme pokračovať s radosťou a láskou.

Emmaus: S láskou a jednotou!

10. ZÁVER

Paolo: A sme na konci. Prešli sme všetkými kútmi sveta a hľadali to, čo znamená žiť #InTimeForPeace.

Aline: Toto hľadanie bude pokračovať celý týždeň, otvorilo sa 250 iniciatív on-line vo viac než 70 mestách.

Podrobnosti nájdete na adrese: www.itedworldproject.org/uww.

Pridajte sa k nám, pozvite svojich kamarátov a pokračujte v tomto dialógu.

Conleth: Nestačí si len vypočuť tieto skúsenosti a nič neurobiť.

Gloria: Videli sme, že byť v #InTimeForPeace treba prežiť.

Laxman: Treba si vyhrnúť rukávy v každej miestnej komunitě.

Lydia: V každom kúte sveta.

Anita: A tak odpovedať na nespravodlivosť a nerovnosť.

Arnaud: Pracovať pre ochranu ľudských práv.

Fac do: Vytvárať komunitu solidarity a ochrany.

Pascale: Začnime dnes podpisom tejto petície.

Ezequiel: Zastavme embargo, ktoré ničí sýrsky ľud.

Liz: Ale to je len začiatok.

Aline: Aby sme boli v Čase pre mier / #InTimeForPeace , je potrebné omnoho viac.

Paolo: A my prijímame túto výzvu, už odteraz ...

Nezabudnite podpísať petíciu proti embargu, navštíviť webovú stránku www.itedworldproject.org/uww, zoznámiť sa so všetkými udalosťami tohto týždňa.

Na budúcom kolegame sa stretneme v sobotu 13. júna.

Tutti: Ciao!!

(závrečné titulky)